

កិច្ចការ២៦:២-២៩

ខ្ញុំបានជម្រាបលើកមុនរួចមកហើយថា ខ្ញុំនឹងអានអត្ថបទទាំងស្រុង ស្តីពី សេចក្តីអធិប្បាយរបស់សាវ័កប៉ូល ចំពោះឥស្សរជនជាន់ខ្ពស់មួយក្រុមក្នុងរាជការរ៉ូម។ ឥឡូវនេះ សូមលោកអ្នកស្តាប់សេចក្តីអធិប្បាយរបស់សាវ័កប៉ូលដូចខាងក្រោមនេះ។ ខ្ញុំ សូមអានសេចក្តីបង្រៀនទាំងមូលដោយមិនមានការបង្អាក់អ្វីទេ។ លុះខ្ញុំអានចប់ហើយ ខ្ញុំនឹងពន្យល់គោលសេចក្តីខ្លះៗ។ ខ្ញុំអានពីខ២ គឺគម្ពីរកិច្ចការ២៦:២តទៅ ដើម្បីអោយ សាច់រឿងឯកជាប់គ្នាជីកក្នុងសេចក្តីអធិប្បាយទាំងមូលរបស់សាវ័កប៉ូល។ ឯសេចក្តី អធិប្បាយនោះ មានរៀបរាប់យ៉ាងពិស្តារដូចតទៅ :

២ បពិត្រព្រះករុណាអ័ត្រីប៉ាអើយ នៅថ្ងៃនេះទូលបង្គំមានចិត្តអំណរ ណាស់ ដោយមានច្បាប់នឹងដោះសាខ្លួននៅចំពោះទ្រង់ ពីអស់ ទាំងសេចក្តីដែលសាសន៍យូដាចោទប្រកាន់ទូលបង្គំ ^៣ គឺពីព្រោះ ទ្រង់ជ្រាបគ្រប់ទាំងទំលាប់ នឹងសេចក្តីជំរករបស់ពួកសាសន៍ យូដាជាដើម ដូច្នេះ ទូលបង្គំសូមអង្វរ ឱ្យព្រះករុណាទ្រង់ ព្រះសណ្តាប់ទូលបង្គំ ដោយអំណត់សិន ៤ ដ្បិតពួកសាសន៍យូដា ទាំងអស់បានស្គាល់ថវិតដែលទូលបង្គំប្រព្រឹត្ត តាំងពីក្មេងមក ហើយ ថាពីដើមទូលបង្គំនៅកណ្តាលសាសន៍នៃទូលបង្គំនៅក្រុង

គម្ពីរវិសិស្សវាសាមប្រព័ន្ធព្រះគម្ពីរ

យេស៊ូស្ទ្រីម ហើយបើគេព្រមធ្វើបន្ទាល់ នោះមុខជាគេបានស្គាល់ទូលបង្គំពីដើមមកពិតថា ទូលបង្គំបានប្រព្រឹត្តតាមបក្សពួកភីងរ៉ុងជាងគេ ក្នុងសាសនានៃទូលបង្គំ គឺជាពួកផារីសី ហើយឥឡូវ ទូលបង្គំជាប់ជំនុំជំរះនេះ នោះគឺដោយព្រោះតែមានចិត្តសង្ឃឹមដល់សេចក្តីសន្យា ដែលព្រះទ្រង់បានកាំងនឹងពួកព្រះយេស៊ូស្ទ្រីម ដែលពូជអំបូរទាំង១២ខំប្រឹងប្រតិបត្តិតាមព្រះទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ដោយសង្ឃឹមនឹងបានសេចក្តីសន្យានោះដែរ បពិត្រព្រះរាជាអ័គ្រីប៉ាអើយ គឺដោយព្រោះសេចក្តីសង្ឃឹមនោះឯង បានជាពួកសាសន៍យូដា គេចោទប្រកាន់ដល់ទូលបង្គំ ហេតុអ្វីបានជាអស់លោកទាំងឡាយរាប់សេចក្តី ដែលព្រះទ្រង់ប្រោសមនុស្សស្លាប់ឱ្យរស់ឡើងវិញ ថាជាសេចក្តីមិនគួរជឿ សូម្បីទូលបង្គំក៏បានគិតស្មានថា គួរឱ្យទូលបង្គំធ្វើទាស់ទទឹងជាច្រើន ដល់ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ពីស្រុកណាសារែតដែរ គឺទូលបង្គំបានធ្វើការទាំងនោះនៅក្រុងយេស៊ូស្ទ្រីម បានទាំងចាប់ពួកអ្នកបរិសុទ្ធជាច្រើនយកទៅដាក់គុក ដោយទទួលអំណាចពីពួកសង្គ្រាមក ហើយកាលគេសំឡាប់អ្នកទាំងនោះ ទូលបង្គំក៏យល់ព្រមដែរ ទូលបង្គំបានធ្វើទោសគេជាញឹកញយ នៅគ្រប់ទាំងសាលាប្រជុំទាំងបង្គំឱ្យគេពោលពាក្យប្រមាថដល់ព្រះផង ហើយដោយព្រោះ

ទូលបង្គំមានចិត្តក្រហាយជ្រុលពេក ទាស់នឹងគេដូច្នោះ បាន
 ជាទូលបង្គំធ្វើទុក្ខបៀតបៀនដល់គេ រហូតដល់ក្រុងនៃសាសន៍
 ដទៃផង ។^២ នៅក្រៅនោះ ទូលបង្គំបានទទួលអំណាច នឹងសេចក្តី
 បង្គាប់មកពីពួកសង្រ្គាម ហើយកំពុងតែដើរដំណើរទៅក្រុង
 ជាម៉ាស ។^៣ នោះបពិត្រព្រះករុណាអើយ នៅពេលថ្ងៃត្រង់ហើយ
 ដែលទូលបង្គំកំពុងដើរ នោះស្រាប់តែមានពន្លឺពីលើមេឃ ភ្លឹមក
 ជុំវិញទូលបង្គំ នឹងពួកអ្នកដើរជាមួយ ជាពន្លឺភ្លឺជាងថ្ងៃ ។^៤ ទូលបង្គំ
 ទាំងអស់គ្នាក៏ដួលដល់ដី រួចទូលបង្គំសំឡេងមានបន្ទូលមក ជា
 ភាសាហេព្រើរថា សុល នៃសុល ហេតុអ្វីបានជាធ្វើទុក្ខដល់ខ្ញុំ
 ដែលធ្លាក់ដល់នឹងជន្មដូច្នោះ នោះពិបាកដល់អ្នកណាស់ ។^៥ ទូល
 បង្គំក៏ឆ្លើយថា ឱព្រះអម្ចាស់អើយ តើព្រះអង្គណាខ្លះ រួច
 ទ្រង់មានបន្ទូលថា ខ្ញុំនេះជាព្រះយេស៊ូវ ដែលអ្នកធ្វើទុក្ខ ។^៦ ចូរ
 ក្រោកឈរឡើង ដ្បិតខ្ញុំបានលេចមកឱ្យអ្នកឃើញ ដើម្បីនឹងតាំង
 អ្នក ឱ្យធ្វើជាអ្នកបម្រើ ហើយជាទីបន្ទាល់ ពីអស់ទាំងការដែលអ្នក
 បានឃើញហើយ ព្រមទាំងការ ដែលខ្ញុំនឹងលេចមក ឱ្យអ្នកឃើញ
 ទៅមុខទៀត ។^៧ ខ្ញុំបានញែកអ្នកចេញពីបណ្តាជន នឹងពីពួកសាសន៍
 ដទៃ ដើម្បីនឹងចាត់អ្នកឱ្យទៅឯគេវិញ ។^៨ ប្រយោជន៍នឹងបំភ្លឺភ្នែក
 គេ ឱ្យបានបែរចេញពីសេចក្តីងងឹត មកឯពន្លឺ ហើយពីអំណាច

អារក្សសាតាំង មកប្រទះវិញ ដើម្បីឱ្យគេបានរួចពីបាប ហើយបាន
 ទទួលមរណ៍ ជាមួយនឹងពួកអ្នកដែលបានញែកជាបរិសុទ្ធ ដោយ
 សារសេចក្តីជំនឿជឿជល់ខ្ញុំ ។^{១៩} ដូច្នេះ បពិត្រព្រះរាជានុក្រឹត្យអើយ
 ទូលបង្គំមិនបានចេសនឹងការជាក់ស្តែងពីស្ថានសួគ៌នោះទេ ។^{២០} គឺ
 ទូលបង្គំបានប្រាប់ឱ្យមនុស្សទាំងអស់ប្រែចិត្ត ហើយងាកបែរមក
 ព្រះវិញ ទាំងប្រព្រឹត្តបែបសំណើនឹងការប្រែចិត្តផង គឺប្រាប់ដល់ពួក
 អ្នកដែលនៅក្នុងដាម៉ាសជាមុនដំបូង រួចនៅក្នុងយេរូសាឡឹម
 និងគ្រប់ក្នុងខេត្តយូដា ហើយដល់អស់ទាំងសាសន៍ដទៃផង
^{២១} ដោយហេតុនោះបានជាពួកសាសន៍យូដា ចាប់ទូលបង្គំនៅក្នុង
 ព្រះវិហារ ហើយព្យាយាមនឹងសំឡាប់ទូលបង្គំចោល ។^{២២} តែព្រះ
 ទ្រង់បានជួយទូលបង្គំ ដរាបមកដល់ថ្ងៃនេះ បានជាទូលបង្គំឈរ
 ធ្វើបន្ទាល់ដល់អ្នកតូចធំ ដោយគ្មាននិយាយអ្វី ឱ្យលើសពីសេចក្តី
 ដែលពួកហោរា និងលោកម៉ូសេបានទាយថាត្រូវមកនោះឡើយ
^{២៣} គឺថា ព្រះគ្រីស្ទត្រូវរងទុក្ខ ហើយថា ដោយសារទ្រង់មានព្រះ
 ជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញមុនគេទាំងអស់ នោះទ្រង់បានប្រកាស
 ប្រាប់ពីពន្លឺ ដល់សាសន៍នេះ ហើយដល់សាសន៍ដទៃផង (កិច្ចការ
 ២៦:២-២៣) ។

បន្ទាប់ពីសារីកប្តីលពន្យល់អំពីចរិតរបស់លោកតាំងពីក្មេងមក លោកទូលថ្វាយ ដល់ព្រះរាជាអ្នកត្រីបាថា លោកធ្លាប់ធ្វើជាសមាជិកគណៈកម្មាធិការជាន់ខ្ពស់ខាង សាសនាក្នុងគណៈផារីសី។ រួចហើយ លោកទូលថ្វាយដល់ព្រះរាជាអ្នកត្រីបាអំពីបទ ពិសោធន៍របស់លោក ដែលលោកជួបជាមួយនឹងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវនៅតាមផ្លូវ ដែល លោកកំពុងធ្វើដំណើរទៅទីក្រុងដាម៉ាស។

សារីកប្តីលបញ្ជាក់ដល់អ្នកស្តាប់ទាំងអម្បាលមាណថា “សូម្បីទូលបង្អែកបាន គិតស្មានថា គួរឱ្យទូលបង្អែកធ្វើទាន់ទទឹងជាច្រើន ដល់ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ពីស្រុក ណាសារ៉ែតដែរ” (ខ៩)។ នៅក្នុងចំណោមមនុស្សលោកដែលចង់អោយជាមួយនឹងព្រះ អម្ចាស់យេស៊ូវ មិនមាននរណាដែលចង់អោយខ្លាំងលើសជាងលោកសុល ជា អ្នកស្រុកតើសុសឡើយ។ លោកជាមនុស្សម្នាក់ដែលស្អប់ព្រះយេស៊ូវដោយមានចិត្តជូរ ចត់ជាទីបំផុត។ លោកស្អប់នាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ព្រមទាំងស្អប់ដំណឹងល្អរបស់ព្រះ អង្គផង។ លោកទូលថ្វាយដល់ព្រះរាជាអ្នកត្រីបាថា លោកបានធ្វើទុក្ខបុកម្នេញពួកអ្នក ជឿដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ដែលជាសមាជិករបស់ក្រុមជំនុំនៅទីក្រុងយេរូសាឡិម។ មិន តែប៉ុណ្ណោះ លោកចាប់ពួកអ្នកជឿទាំងអម្បាលមាណយកទៅដាក់គុកដោយឥតត្រា ប្រណិម្ភីឡើយ។ ដោយសារមូលហេតុនេះហើយ បានជាលោកចាំបាច់ត្រូវរងទុក្ខចំនួន ពីរឆ្នាំនៅក្នុងព័ន្ធនាគារដោយសារដែរបស់មេដឹកនាំសាសនាយ៉ាងដូច្នោះដែរ។ ឥឡូវនេះ លោកប្តីលបានក្លាយត្រឡប់ទៅជាអ្នកទោសមួយរូប ដូចអ្នកដែលលោកធ្លាប់ធ្វើបាប គេពីដើម។ ដោយហេតុនោះ បានជាលោកជ្រាបច្បាស់អំពីទុក្ខលំបាកដែលគ្រីស្ទបរិស័ទ

កាលលោកចាប់គេចងថា តើគេមានអារម្មណ៍យ៉ាងណា។

នៅក្នុងខ្លួន សារឹកប៉ូលទូលថ្វាយព្រះរាជាអំគ្រីចា អំពីបទពិសោធន៍ដែលលោកជួបជាមួយនឹងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវនៅតាមផ្លូវ ដែលលោកធ្វើដំណើរទៅទីក្រុងដាម៉ាស។ នៅពេលនោះ ព្រះយេស៊ូវជួបជាមួយនឹងសារឹកប៉ូល ដោយបញ្ចាំងពន្លឺទ្រង់ពីលើមេឃអោយភ្លឺជុំវិញលោក។ រួចហើយព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវមានបន្ទូលផ្ទាល់មកកាន់លោកនៅក្នុងពេលនោះ។ បន្ទាប់ពីសារឹកប៉ូលស្តាប់យល់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវហើយ លោកយល់ថា លោកបានធ្វើទាន់ទីនឹងជាមួយនឹងបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គដោយបានសម្លាប់សង្ឃបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់។ ហេតុដូច្នេះហើយ បានជាប៉ូន្តាឆ្នាំក្រោយមកទៀត លោកសរសេរសំបុត្របញ្ជាក់ទៅពួកជំនុំនៅទីក្រុងកីលីពី អំពីបទពិសោធន៍នេះ។ នៅក្នុងសំបុត្រនោះលោកសរសេរថា "ប៉ូន្តា សេចក្តីអ្វីដែលមានប្រយោជន៍ដល់ខ្ញុំពីមុន នោះខ្ញុំបានរាប់ជាខាតវិញ ដោយព្រោះព្រះគ្រីស្ទ ហើយខ្ញុំក៏រាប់គ្រប់ទាំងអស់ទុកដូចជាខាតដែរ ដោយព្រោះសេចក្តីដែលប្រសើរជាង គឺដោយស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ជាព្រះអម្ចាស់នៃខ្ញុំ ដែលដោយយល់ដល់ទ្រង់ ខ្ញុំបានខាតគ្រប់ទាំងអស់ហើយបានរាប់ទាំងអស់ទុកដូចជាសំរាម ប្រយោជន៍ឱ្យបានព្រះគ្រីស្ទវិញ" (កីលីពី៣:៧-៨)។ សារឹកប៉ូល ពិតជាមានការបដិវត្តន៍នៅក្នុងគំនិតនិងជីវិតរបស់លោកជាពិតប្រាកដ។ កន្លងមកលោកជឿទុកចិត្តដល់សាសនារបស់លោក ឥតងាកឆ្វេងនិងងាកស្តាំឡើយ។ ប៉ូន្តា ចាប់ពីពេលនោះមក លោកបានជឿដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ដែលញ្ចាំងអោយសាសនារបស់លោក លែងរាប់ថាជាទិសង្ឃឹមដល់លោកទៀត។ អ្វីៗដែលលោក

យល់ថាជាកម្រៃ និងរាប់ថាជាការចេះដឹងទាំងអម្បាលមាណពីការសិក្សាអប់រំ ពីការ
កាន់សាសនា លោករាប់ការទាំងនោះថាជាការខាតបង់ឥតប្រយោជន៍វិញ។ ព្រះអម្ចាស់
យេស៊ូវដែលលោកស្អប់ជាងនរណាទាំងអស់ពីដើមនោះ ឥឡូវ បានក្លាយត្រឡប់ទៅជា
ព្រះមួយអង្គដែលមានសារៈសំខាន់ស្លាប់រស់សម្រាប់ជីវិតរបស់លោក។

បន្ទាប់មកទៀត សាវ័កប៉ូលបរិយាយអំពីភាពពិតនៃនិមិត្តរបស់លោក ដើម្បី
ជម្រាបដល់លោកអភិបាលខេត្តភេសុស និងថ្វាយដល់ព្រះរាជាអ័ក្រីប៉ា។ លោកមាន
ប្រសាសន៍ទូលនិងថ្វាយថា ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវបានបង្ហាត់ដល់លោក អោយអធិប្បាយ
ដល់សាសន៍ដទៃ។ លោកជម្រាបទៀតថា ព្រះអង្គសន្យានឹងការពារគ្រប់ទាំងគ្រោះថ្នាក់
ដែលលោកត្រូវឆ្លងកាត់ ទំរាំដល់ពេលកំណត់។ ប្រសាសន៍របស់សាវ័កប៉ូលពីដំណើរ
នេះ ហាក់ដូចជាធ្វើអោយមេដឹកនាំនយោបាយពីររូប ដែលមានអំណាចយ៉ាងខ្លាំងក្លា
មិនអាចប៉ះពាល់ដល់រូបលោកផ្ទាល់បាន ពីព្រោះឥឡូវនេះ ក្រោមច្បាប់តុលាការរាជ
ការរ៉ូម លោកត្រូវស្ថិតនៅក្រោមអំណាចគ្រប់គ្រងរបស់មហាអាជ្ញាសេសារអូគូស្តផ្ទាល់។
សិទ្ធិអំណាចនេះកើតឡើង ដោយសារលោកបានសូមរើក្តីទៅថ្វាយព្រះរាជាកាត់ទោស
លោកវិញ។ ដំណើរនេះ បើមើលតាមផ្លូវច្បាប់តុលាការរាជការរ៉ូម ដំណើររឿងនេះ
ជាការបញ្ជូនសាវ័កប៉ូល ទៅអោយទទួលការកាត់ទោសពីសាលាជំនុំជំរះក្តីជាន់ខ្ពស់នៅ
ឯទីក្រុងរ៉ូម។ ប៉ុន្តែ ចំពោះភ្នែករបស់សាវ័កប៉ូល និងព្រះនេត្ររបស់ព្រះវិញ ព្រះអង្គ
បញ្ជូនសាវ័កប៉ូលអោយទៅអធិប្បាយដល់ដំណាក់របស់ព្រះរាជា គឺមហាអាជ្ញាសេសារ
អូគូស្ត។

លុះដល់១១៩ សារឹកប៉ុលពតចូលថ្វាយដល់ព្រះរាជាអំគ្រីប៉ា អំពីការឆ្លើយតបរបស់លោក ចំពោះនិមិត្តដែលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវបានបើកសម្តែងមកនោះ។ លោកទូលថ្វាយដល់ព្រះរាជាអំគ្រីប៉ាថា “ដូច្នោះ បពិត្រព្រះរាជាអំគ្រីប៉ាអើយ ទូលបង្គំមិនបានចេសនឹងការជាក់ស្តែងពីស្ថានសួគ៌នោះទេ”។ បើយើងនិយាយជាភាសាសាមញ្ញតាមការយើងអាចពោលពាក្យរបស់សារឹកប៉ុលពតទៀតថា “បើព្រះរាជា ជាទូលបង្គំវិញ តើព្រះអង្គឆ្លើយតបជាមួយនឹងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវបែបណាដែរ? ព្រះរាជាពិតជាឆ្លើយតបជាមួយនឹងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវដោយព្រមជឿថា ព្រះអង្គបានត្រាស់ហៅព្រះរាជាមែនទេ?”

ចាប់តាំងពីសារឹកប៉ុលពតសម្តែងការអធិប្បាយនេះមក លោកមានប្រសាសន៍ថា “ផ្លូវនោះ” គឺជាតំណាក់កាលបន្តបន្ទាប់ ដើម្បីធ្វើអោយបទទំនាយនានានៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់បានសម្រេចចេញជារូបរាងឡើង។ លោកទូលថ្វាយដល់ព្រះរាជាអំគ្រីប៉ា អំពីដំណើរនេះថា “តែព្រះទ្រង់បានជួយទូលបង្គំ ដរាបមកដល់ថ្ងៃនេះ បានជាទូលបង្គំឈរធ្វើបន្ទាល់ដល់អ្នកតូចធំ ដោយគ្មាននិយាយអ្វី ឱ្យលើសពីសេចក្តី ដែលពួកហោរា នឹងលោកម៉ូសេបានទាយថាត្រូវមកនោះឡើយ” (១២២)។ សេចក្តីដែលសារឹកប៉ុលពតឆ្លើយតបចំពោះព្រះជាម្ចាស់ ក្នុងនិមិត្តរបស់លោក មិនមែនជាសេចក្តីអ្វីដែលទាស់ទទឹងជាមួយនឹងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ទេ។

នៅក្នុងពេលនេះ សារឹកប៉ុលពតប្រកាសទូលថ្វាយដល់ព្រះរាជាអំគ្រីប៉ា អំពីដំណឹងល្អហើយ។ ចំណែកមនុស្សដទៃទៀត ដែលជាស្រូវជនជាតិខ្ពស់របស់រាជការ

រួម ក៏បានឱ្យសារនៃដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវដែរ។ ដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវដែលសារីកប៉ូលប្រកាសនៅក្នុងពេលនេះ “គឺថា ព្រះគ្រីស្ទត្រូវរងទុក្ខ ហើយថាដោយសារទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញមុនគេទាំងអស់ នោះទ្រង់បានប្រកាសប្រាប់ពីពន្លឺ ដល់សាសន៍នេះ ហើយដល់សាសន៍ដទៃផង” (ខ២៣)។ ខ្ញុំយល់ថាសារីកប៉ូលសង្កត់ន័យយ៉ាងខ្លាំង ចំពោះពាក្យសាសន៍ដទៃ ពីព្រោះព្រះរាជាអ័ក្រីប៊ី ក៏ជាសាសន៍ដទៃ។ ដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលសារីកប៉ូលប្រកាសនៅក្នុងពេលនេះគឺ ព្រះគ្រីស្ទសុគតជំនួសអំពើបាបរបស់យើង។ ទ្រង់ត្រូវគេយកទៅបញ្ចុះនៅក្នុងផ្នូរចំនួនបីថ្ងៃ រួចហើយទ្រង់រស់ពីសុគតឡើងវិញ។ សារីកប៉ូលតែងតែសង្កត់ន័យយ៉ាងខ្លាំងទៅលើកត្តាដែលថា ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវរស់ពីសុគតឡើងវិញ។ លោកអ្នកបងប្អូនដែលជាគ្រីស្ទបរិស័ទ បើលោកអ្នកបានប្រកាសថា ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវទ្រង់សុគតប៉ុន្តែមិនបានប្រកាសថា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់រស់ពីសុគតឡើងវិញនោះទេ លោកអ្នកពិតជាមិនបានប្រកាសដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវប្រាប់ដល់មនុស្សលោកឡើយ។ សារីកប៉ូលប្រកាសប្រាប់ឥស្សរជនជាន់ខ្ពស់របស់រាជការរួម និងព្រះរាជាអ័ក្រីប៊ី អំពីហេតុការណ៍ដែលព្រះជាម្ចាស់បានយាងចុះមកបំពេញប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់មនុស្សជាតិ ពីព្រោះព្រះអង្គបានបង្កើតមនុស្សជាតិមក។ ព្រះអង្គស្រឡាញ់ដល់មនុស្សជាតិណាស់ បានជាព្រះអង្គបញ្ជូនព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់តែមួយអង្គគត់ អោយមកសុគតជំនួសអំពើបាបមនុស្សជាតិ។

កំពុងតែសារីកប៉ូលអធិប្បាយ ហើយមានមនុស្សស្តាប់យ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់

លោកអភិបាលខេត្តភេស្តុស ក៏បានបង្ហាត់ដំណើរលោក។ នៅពេលដែលអភិបាលខេត្តរូប
នេះឮរឿងរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ លោកអង្គុយមិនកើតទៀតទេ ពីព្រោះកៅអីរបស់
លោកក្តៅយ៉ាងខ្លាំង។

២៤ កំពុងដែលគាត់និយាយសេចក្តីទាំងនោះ ដើម្បីដោះសាខូន
នោះលោកភេស្តុសឡើងសំឡេងកាត់ថា ប៉ុលអើយ ឯងឆ្ងុតទេ
ឯងរៀនសូត្រជាច្រើនដល់ម៉្លេះ បានជាឆ្ងុតហើយ ^{២៥} តែគាត់
ប្រកែកថា ព្រះពេជ្រព្រះគុណភេស្តុសអើយ ខ្ញុំប្របាទមិនមែនឆ្ងុត
ទេ ខ្ញុំប្របាទនិយាយចំពោះពាក្យពិត ហើយជានាទេតើ (កិច្ចការ
២៦:២៤-២៥)។

លោកអភិបាលខេត្តភេស្តុស មិនគួរនិយាយកាត់សារឹកប៉ុលត្រង់ចំណុចនេះ
ទេ។ ប៉ុន្តែ ឯសារឹកប៉ុលវិញ បានឆ្លើយតបជាមួយនឹងលោកអភិបាលខេត្តភេស្តុស
ដោយកិរិយាស្ងួតបូតជាទីបំផុត។ ការឆ្លើយតបដោយចិត្តសុភាពរាបសារ សម្តែងថា
សារឹកប៉ុលមិនមែនជាមនុស្សឆ្ងុត ឬជាមនុស្សលង់ក្នុងសាសនា ដូចលោកអភិបាលខេត្ត
ភេស្តុសបានចោទលោកនោះទេ។

សម័យសព្វថ្ងៃនេះ មានត្រូវអធិប្បាយព្រះបន្ទូលជាច្រើន មិនសូវហ៊ាននិយាយ
ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ ដែលជាសេចក្តីពិតអោយមនុស្សស្តាប់តាមត្រង់ៗនោះទេ។ ខ្លះ

គេថា និយាយត្រង់ពេកធ្វើអោយមនុស្សលោកជឿថា យើងជាមនុស្សឆ្លាត។ លោកអ្នក
បងប្អូនអើយ ក្នុងនាមយើងជាអ្នកប្រកាសសេចក្តីពិតពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ នៅក្នុង
ដំណឹងល្អនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ យើងត្រូវសូមកម្លាំងពីព្រះអង្គអោយគេចោទថា
យើងឆ្គួតចុះ ប៉ុន្តែ សូមលោកអ្នកកុំធ្វើជាមនុស្សឆ្លាតដូចគេថាមែន។ យើងត្រូវប្រកាស
ដំណឹងល្អដោយចិត្តសុភាពរាបសារ ដូចជាសារឹកប៉ុលប្រកាសដំណឹងល្អដល់ឥស្សរជន
ជាន់ខ្ពស់នៃរាជការរ៉ូម។

បន្ទាប់ពីលោកឆ្លើយតបជាមួយនឹងលោកអភិបាលខេត្តភេសុស សារឹកប៉ុល
បានដណ្តឹងសួរដល់ព្រះរាជាអ័ក្រីប៉ា ដោយសំណួរមួយដែលទាក់ទងជាមួយនឹងជីវិតអស់
កល្យជាតិច្ច សម្រាប់ព្រះរាជាអង្គនេះផ្ទាល់។

^{២៦} ដ្បិតព្រះករុណាទ្រង់បានជ្រាបការទាំងនេះហើយ ខ្ញុំប្រធានក៍
ទូលដល់ទ្រង់ដោយក្លាហានដែរ ព្រោះខ្ញុំប្រធានជឿប្រាកដថា ក្នុង
ការទាំងនេះគ្មានអ្វីលាក់កំបាំងនឹងទ្រង់ទេ ដ្បិតមិនមែនធ្វើនៅទី
កៀនកោះឯណាឡើយ ^{២៧} បពិត្រព្រះរាជាអ័ក្រីប៉ាអើយ តើទ្រង់
ជឿសេចក្តីទំនាយរបស់ពួកហោរាឬទេ ទូលបង្គំដឹងថាទ្រង់ជឿ
ហើយ (កិច្ចការ២៦:២៦-២៧) ។

ធម្មតាមនុស្សយើងមិនមែនជឿអ្វីមួយ ដោយគ្មានហេតុផលច្បាស់លាស់នោះ

ទេ។ រឿងនេះ ដូចគ្នាជាមួយនឹងជំនឿលើដំណឹងល្អដែរ។ បើយើងមិនយល់ហេតុការណ៍
 នៃដំណឹងល្អអោយបានច្បាស់លាស់ទេ យើងមិនអាចជឿលើដំណឹងល្អនោះបានឡើយ។
 ដំណឹងល្អដែលយើងត្រូវជឿច្បាស់លាស់នោះ គឺថា តើយើងជឿថាព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ
 សុគតជំនួសអំពើបាបយើងដែរឬទេ? តើយើងជឿថា ព្រះយេស៊ូវដែលគេបោះទ្រង់
 នៅក្នុងផ្នូរ គឺអំពើបាបរបស់យើងត្រូវកប់ជាមួយនឹងព្រះអង្គហើយដែរទេ? តើយើងជឿ
 ថា ព្រះយេស៊ូវរស់ពីសុគតឡើងវិញ ដើម្បីធ្វើជាអង្គសង្គ្រោះរបស់យើងដែរឬ? ជំនឿ
 លើកត្តាទាំងបីយ៉ាងនេះ ហៅថាជំនឿលើដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។
 ជំនឿរបស់លោកអ្នក ញ៉ាំងអោយទំនាក់ទំនងរបស់លោកអ្នកជាមួយនឹងព្រះអម្ចាស់
 យេស៊ូវ មានភាពជិតស្និទ្ធ ឬមួយក៏មានភាពដាច់ឆ្ងាយពីគ្នា។ ទំនាក់ទំនងលោកអ្នកជា
 មួយព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវក្នុងពេលដែលលោកអ្នករស់នៅ គឺជាជំនឿដែលសម្រេចវាសនា
 របស់លោកអ្នកនៅក្នុងគ្រាអនន្តកាល។ បើលោកអ្នកជឿលើដំណឹងល្អរបស់ព្រះយេស៊ូវ
 គ្រីស្ទ វាសនាអនន្តកាលរបស់លោកអ្នក ត្រូវរស់នៅស្ថានសួគ៌ជាមួយនឹងព្រះអម្ចាស់
 យេស៊ូវរហូតដល់អស់កល្បជានិច្ចតរៀងទៅ។ ផ្ទុយទៅវិញ បើលោកអ្នកបដិសេធមិន
 ព្រមជឿលើដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវទេ វាសនារបស់លោកអ្នកនៅក្នុងគ្រា
 អនន្តកាល គឺចំណាយពេលអស់កល្បជានិច្ចនៅក្នុងស្ថាននរកដាច់ពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ
 គ្រីស្ទតរៀងទៅ។ ខ្ញុំផ្ទាល់ សូមអំពាវនាវដល់លោកអ្នកបងប្អូនដែលព្រះបន្ទូលរបស់
 ព្រះអម្ចាស់ហើយ សូមកុំបណ្តោយខ្លួនបដិសេធមិនព្រមជឿដល់ដំណឹងល្អរបស់ព្រះ
 យេស៊ូវសោះឡើយ។

សាវ័កប៉ុល ទូលថ្វាយដល់ព្រះរាជាអំគ្រីប៉ា សុំអោយទ្រង់ទទួលព្រះអម្ចាស់ យេស៊ូវជាអង្គសង្គ្រោះរបស់ទ្រង់ទៅ។ តែនៅពេលនោះព្រះរាជាអំគ្រីប៉ា មានបន្ទូល ឆ្លើយតបមកលោកប៉ុលថា :

២៨ ស្តេចអំគ្រីប៉ាមានបន្ទូលទៅប៉ុលថា បន្តិចទៀត ឯងនឹងនាំឱ្យ យើងត្រឡប់ទៅជាអ្នកគ្រីស្ទានដែរ ២៩ រួចប៉ុលទូលថា ទូលបង្គំ សូមដល់ព្រះ មិនមែនឱ្យត្រឹមតែព្រះករុណាប៉ុណ្ណោះ គឺឱ្យអស់អ្នក ដែលស្តាប់ទូលបង្គំនៅថ្ងៃនេះថែមទៀតផង ទោះបីនៅបន្តិច ទៀត ឬយូរទៅទៀតក្តី ឱ្យតែគ្រប់គ្នាបានដូចទូលបង្គំ លើកតែ ចំណងនេះចេញ (កិច្ចការ២៦:២៨-២៩) ។

ព្រះរាជាអំគ្រីប៉ា ជាមនុស្សឆ្លាតវាងវៃពិបាករកស្តេចណាមកប្រៀបប្រដូចជា មួយនឹងទ្រង់ណាស់។ លោកឆ្លើយទៅសាវ័កប៉ុលថា “បន្តិចទៀត ឯងនឹងនាំឱ្យយើង ត្រឡប់ទៅជាអ្នកគ្រីស្ទានដែរ”។ ព្រះរាជាអំគ្រីប៉ាគ្រាន់តែបិទភ្លាមទៅជាអ្នកគ្រីស្ទាន។ ស្តេចអង្គនេះ មិនបានក្លាយទៅជាកូនរបស់ព្រះទេ។ កិរិយារបស់លោករាប់ថាជាកិរិយា អកុសលជាទីបំផុត ពីព្រោះស្តេចអង្គនេះ មិនបានទៅនៅជាមួយនឹងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ គ្រីស្ទអស់កល្បជានិច្ចត្រឡប់ទៅ។ ការបិទភ្លាមបានទៅនៅស្ថានសួគ៌ គឺធ្លាក់នរកហើយ។ ការប្រឡងបិទជាប់ ហើយនិងការប្រឡងបិទធ្លាក់ ខុសគ្នាឆ្ងាយណាស់។ អ្នកប្រឡងបិទ

ធ្លាក់ ទទួលបានសញ្ញាប័ត្រ តែបើប្រឡងបឋមជាបរិញ្ញា ភាសាពារាំងគេនិយាយថា សេរតាផ្លាកហើយ។ ចំពោះយើងទាំងអស់គ្នាដែលជាមនុស្ស យើងមានការសម្រេច ចិត្តតែពីរយ៉ាងគត់ ឬមួយក៏យើងទទួលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ឬមិនទទួលព្រះអម្ចាស់ យេស៊ូវជាអង្គសង្គ្រោះ។ សេចក្តីសង្គ្រោះដែលទទួលបានតាមរយៈព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ មិនដែលមានអ្នកប្រាជ្ញាណាយលំអោយបានច្បាស់លាស់ទេ។ ប៉ុន្តែសេចក្តីសង្គ្រោះនោះ មានលក្ខណៈងាយល្មមសម្រាប់អោយមនុស្ស ដែលល្ងង់ប្រហែលយើងទាំងអស់គ្នាអាច យល់បាន។ លោកអ្នកអាចមានព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ឬគ្មានព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។ លោកអ្នកអាចទុកចិត្តលើព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ឬមិនទុកចិត្តលើព្រះអង្គ។ លោកអ្នកអាច សម្រេចចិត្តទទួលអង្គព្រះយេស៊ូវជាអង្គសង្គ្រោះ ឬទ្រង់មិនមែនជាអង្គសង្គ្រោះរបស់ លោកអ្នកទេ។ នៅក្នុងចំណោមដំណើរពិរនេះ លោកអ្នកជ្រើសរើសបានតែមួយមុខ ប៉ុណ្ណោះ។ លោកអ្នកមិនអាចជ្រើសរើសផ្លូវកណ្តាលបានទេ ពីព្រោះបើលោកអ្នកជ្រើស រើសផ្លូវកណ្តាល លោកអ្នកមិនបានរួចពីបាបជាពិតប្រាកដ។

សាវ័កប៉ូលឆ្លើយតបជាមួយនឹងព្រះរាជាអ័ត្រីថា “...ទូលបង្គំសូមដល់ព្រះ មិនមែនឱ្យត្រឹមតែព្រះករុណាប៉ុណ្ណោះ គឺឱ្យអស់អ្នកដែលស្តាប់ទូលបង្គំនៅថ្ងៃនេះថែម ទៀតផង ទោះបីនៅបន្តិចទៀត ឬយូរទៅទៀតក្តី ឱ្យតែគ្រប់គ្នាបានដូចទូលបង្គំ លើក តែចំណងនេះចេញ”។ ទឹកចិត្តរបស់សាវ័កប៉ូល គឺចង់អោយមនុស្សដែលស្តាប់លោក ទាំងអម្បាលមាណមានទំនាក់ទំនងជាប់ជាមួយនឹងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ លើកលែងតែ ច្រវាក់ដែលដាក់ដៃលោកតែប៉ុណ្ណោះ។ សាវ័កប៉ូលមិនចង់អោយច្រវាក់ជាប់ដៃលោក

គម្ពីរវិស័យសុភាពប្រព័ន្ធព្រះគម្ពីរ

តទៅទៀតទេ។ សារឹកប៉ុល គឺជាអ្នកកាន់សាសនាមួយរូប ក្នុងគណៈធីរិសី។ លោកមាន ចិត្តខុសប្រាកដណាស់។ ប៉ុន្មានឆ្នាំមុននេះ លោកចង់អ្នកគ្រីស្ទាន ព្រមទាំងយកគេទៅ ប្រហារជីវិតផង។ ប៉ុន្តែ ក្នុងពេលនេះ លោកមិនមែនជាសត្រូវរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទទៀត ទេ គឺលោកជាកូនរបស់ព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត ព្រមទាំងមានទំនាក់ទំនងផ្ទាល់យ៉ាងល្អជាមួយ នឹងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។

យើងឃើញមានការផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងខ្លាំង ដល់ជីវិតរបស់លោកសុលនៅស្រុក តើសុស។ ហេតុអ្វីបានជាលោកមានការផ្លាស់ប្តូរ ដូច្នោះហើយនិងយប់យ៉ាងដូច្នោះ? ពីព្រោះព្រះយេស៊ូវជាអង្គរស់នៅសព្វថ្ងៃ។ ព្រះអង្គមិនសុគតជារៀងរហូតទេ។ ដូច្នោះ ហើយ បានជាសារឹកប៉ុលទូលថ្វាយដល់ព្រះរាជាអ័ត្រីប៉ាថា “ហេតុអ្វីបានជាអស់លោក ទាំងឡាយរាប់សេចក្តី ដែលព្រះទ្រង់ព្រោសមនុស្សស្លាប់ឱ្យរស់ឡើងវិញ ថាជាសេចក្តី មិនគួរជឿ?” (កិច្ចការ២៦:៨)។ ការដែលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវរស់ពីសុគតឡើងវិញ ជាការ ដែលយើងគួរជឿខ្លាំងណាស់។ ក្នុងរយៈពេល២០០០ឆ្នាំកន្លងទៅ មានការស្រាវជ្រាវ របស់មនុស្សខំប្រឹងរកអោយឃើញថា រឿងរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវរស់ឡើងវិញ ពិតជា កើតឡើងយ៉ាងដូច្នោះមែន ឬមួយយ៉ាងណា? កន្លងមកគេរកឃើញភស្តុតាងច្រើន ណាស់ ដែលបញ្ជាក់ថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទពិតជារស់ឡើងវិញមែន។

ដោយសារព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវជាព្រះដ៏រស់ពីសុគតឡើងវិញ ទ្រង់នឹងយាង ត្រឡប់មកផែនដីនេះម្តងទៀត ដើម្បីជំនុំជំរះមនុស្សលោក។ ទ្រង់យាងមកវិញដោយ គង់លើបល្ល័ង្កស។ ឯអ្នកដែលត្រូវមកទទួលការកាត់ទោសពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ គឺជា

អ្នកទោស។ ឯអ្នកទោសនោះទៀតសោត គឺខ្ញុំហើយនិងលោកអ្នកបងប្អូន។ លោកអ្នកអាចជ្រើសរើសទទួលជឿព្រះយេស៊ូវក្នុងជីវិតនេះ ឬមួយចាំបាច់ត្រូវឈរនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវដោយគក់ស្លត់ នៅថ្ងៃជំនុំជំរះនៅពេលព្រះអង្គគង់នៅលើបល្ល័ង្កស។ ក៏លោកអ្នកបងប្អូនអាចឈរនៅចំពោះព្រះអង្គទុកចិត្តថា ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវប្រកាសថា យើងជាអ្នករួចខ្លួនដោយបានជឿដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវកាលយើងនៅរស់។ សេចក្តីរស់ឡើងវិញ របស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវមានសារៈសំខាន់ ចំពោះមនុស្សដែលមិនទាន់ជឿដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ក៏ដូចជាមនុស្សដែលជឿដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវរួចហើយដែរ។

យើងស្នេះការសិក្សាគម្ពីរកិច្ចការត្រឹមណោះសិនចុះ។ ទំរាំយើងជួបគ្នាលើកក្រោយ សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរដ៏ធំឧត្តម ដល់លោកអ្នកបងប្អូនគ្រប់ៗគ្នា។ “ដើរជាមួយនឹងព្រះ ពិតជាប្រទះនឹងព្រះយេស៊ូវជាមិនខាន!”